

SOS mod Racisme

Lige værdighed for alle

Sognepræst Jørgen Christensen ved demo i Hillerød d. 6/1 2007

Tema: Indvandrere og flygtninge på arbejdsmarkedet
side 10

Præstemanifestation og gudstjeneste i Hillerød
6. januar til fordel for de afviste irakiske asylansøgere.

Læs mere side 12 - 13

Interview med direktør for Institut for
Menneskerettigheder Morten Kjærum

side 4

Indholdsfortegnelse:

- s. 3Leder
- s. 4Interview: Morten Kjærum Institut for Menneskerettigheder
- s. 5International konference mod racisme: Af Mikkel Madsgård
- s. 6På afveje: Af Maja Kragelund
- s. 6Bog anmeldelse: "Sigøjnere" af Carsten og Malene Fenger-Grøn
- s. 8Interview: Öslem Cekic, stifter af Mangfoldighedsnetværket
- s. 10Tema: Indvandrere og flygtninge på arbejdsmarkedet
- s. 11Lovforslag på integrationsområdet 2006
- s. 12Præste-protest i Hillerød til fordel for de afviste irakiske asylansøgere
- s. 13Anmeldelse: Dagbog fra Sandholm
- s. 15En alternativ nytårstale: Af Anne Nielsen
- s. 16Møder

SOS Mod Racisme

Landsrådet

Landsformand Anne Nielsen,
København

Næstformand:

Birgitte Olesen, Randers

Kasserer:

Daniel Peyman, København

Landskontaktperson: John Uk-
po,

København, tlf. 3920 4543

Ansvarshavende redaktør:

Karen Høi

Sekretariatet:

SOS mod Racisme

Nørre Allé 7 2200 Kbh. N.

E-mail: sos@sosmodracisme.dk

Hjemmeside:

www.sosmodracisme.dk

Hjemmesiden opdateres med de
sidste numre af vores nyhedsbrev

Lokalafdelinger:

København: Nørre Allé 7, 2200

København N tlf. 35 36 06 14

Randers: Møllebakken 74, 8471

Sabro. Kontakt: Birgitte Olesen,
tlf. 86 41 06 15

SOS mod Racisme - Nyhedsbrev

Deadline for artikelstof til num-
mer 97:10. august 2007

Layout: Valby Lyntryk.

Tryk: Tryk og Kopiservice

**Husk at skrive jeres e-mailadres-
se på girokortet til SOS mod Ra-
cisme**

Husk adresseændring

Udsendelsen af vores blad med
posten er blevet ændret. Post
Danmark giver ikke meddelelse
om flytninger, så vi må derfor be-
de vores medlemmer om at give
os besked ved flytning, navne-
skift mv., så vi kan opdatere vo-
res adresseliste.

Leder

Vi har hørt meget om hvor værdifuld og fuldkommen umistelig ytringsfriheden er for vores samfund: den grundpille som hele vor civilisation hviler på, og den sten hvorpå hele det danske fremskridt hviler. Det blev sidst gentaget af statsministeren i nytårstalen.

Danmarks Radio er nu i overhængende fare for at få knægtet pressefriheden og sin ytringsfrihed helt direkte, efter at Morten Messerschmidt og Mogens Camre (DF) direkte har anmodet regeringen om at gribe ind over for "de røde lejesvende". Af andre meget betænkelige tendenser kan nævnes: Søren Krarups raseri over at en række præster bruger deres ret til at ytre sig som de vil, til at demonstrere til fordel for de afviste irakiske asylansøgere, og efterfølgende at afholde en forbønsgudstjeneste.

Masser af offentligt ansatte tør ikke ytre sig om urimelige forhold på deres arbejdsplads, fordi de er bange for at blive fyrede. Eller journalister bliver slået i retten fordi de skriver om ting i forbindelse med grundlaget for Irak-krisen som ikke er til regeringens fordel (Frank Grevil-sagen). Heldigvis blev journalisterne fra Berlingske Tidende frikendt.

Og endelig Dansk Folkepartis krav om, at der skal forskes mere i Islamismen - et måske i og for sig fornuftigt forslag - men igen en uhyggelig tendens til at ville blande sig og totalt styre det, der engang i fortiden kaldtes den frie forskning.

DF har nemlig krævet at pengene ikke går til forskerne på f.eks. Carsten Niebuhr Instituttet der i forvejen beskæftiger sig med Islam og Mellemøsten, men derimod til et helt særligt center der skal oprettes under Forsvarsministeriet! Ja så ved vi godt hvad klokken er slået!

Inden for flygtningepolitikken har vi i årets løb set adskillige eksempler på sager, hvor Flygtningenævnets afgørelser er blevet genoptaget efter en massiv presse-dækning - blandt andet sagen om en kvinde med mand og to børn i Danmark - kvinden blev først i august sendt tilbage til Kosovo, idet det vurderedes, at hun havde større tilknytning til dette land end til Danmark(!) Eller den mindreårige dreng fra Sri Lanka, som havde mistet sine forældre under tsunamien. Han var kommet til sin onkel og tante i Danmark, og skulle hjemsendes på trods af at hans eneste familieforbindelse i Sri Lanka var hans bror, som var i De Tamilske Tigre. Begge sager er eksempler på, hvor lidt respekt der er for børn og familie i dansk udlændingepolitik. Og det på trods af, at Danmark har underskrevet Børnekonventionen, som stadfæster at staten skal sikre barnets ret til ikke at blive adskilt fra sine forældre. Faktisk skal en ansøgning om familiesammenføring i et sådant tilfælde "behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne".

I begge tilfælde blev sagen pludselig genoptaget og omgjort, lige

inden drengen skulle sendes til Sri Lanka med fly - bl.a. på grund af massiv presseomtale og protest fra FN's flygtningehøjkommissariat UNHCR. At sådanne ting foregår i Danmark er både umenneskeligt og utrolig pinligt!

Årets første lyspunkt kom her ved nytårstide: 11 præster i Hillerød tog initiativ til en manifestation på torvet i Hillerød og efterfølgende gudstjeneste med forbøn for irakerne. En masse mennesker mødte op til mødet, der gav mulighed for at danskere, som opponerer imod regeringens politik, kunne sige hvad de mente. Desuden blev der lavet lignende initiativer andre steder i landet.

På den ene side råber Dansk Front på den ekstreme højrefløj med højere og højere stemme, og på den anden side vender regeringen det døve øre til, selv når Flygtningehøjkommissariatet anbefaler, at man undlader at sende flygtninge tilbage til Irak på grund af den stadigt mere kaotiske og farlige situation i landet, hvor flere hundrede bliver dræbt hver uge, og hver 8. iraker er flygtet fra landet.

Vi ser en situation, hvor regeringen bliver mere og mere magtfuldkommen og mere og mere lader Dansk Folkeparti bestemme politikken, især på udlændingområdet.

Interview med direktør Morten Kjærum

- Institut for Menneskerettigheder

Af: Karen Høi

Vi har set en del eksempler på tvangsspredning af tosprogede, bl.a. har Albertslund Kommune praktiseret det gennem en årrække og Århus Kommune har gennemført en lignende ordning. Hvad mener IMR om det ?

- Generelt mener vi det kan være en god idé, hvis der sker det, at alle, både danske børn og etniske minoriteter bliver spredt ud fra hensynet til deres ringe sproglige ressourcer. Men, jeg hørte om et eksempel fra Århus for nylig, hvor en 10-årig pige der havde et udmærket sprogligt dansk niveau, skulle tvinges ind på en skole med færre tosprogede. Og den slags må man naturligvis kalde for uacceptabel diskrimination.

-Hvad mener du om det faktum, at det kun er den Europæiske Menneskerettighedskonvention der er inkorporeret i dansk lovgivning ?

- I 1999 blev der nedsat et udvalg med henblik på inkorporering af alle FN-konventionerne - men

med den nye regering blev dette tiltag lagt på hylden, med henvisning til at de allerede er implementeret i lovgivningen, indirekte. Men Danmark får jævnligt kritik for dette forhold; bl.a. af CERD, FNs Racediskriminationskomité, som jeg selv er medlem af.

-Hvad mener du om FNs nye Menneskerettighedskomité ?

- Menneskerettigheder er universelle. De skal beskytte den menneskelige værdighed, og er en slags kollektivt opsamlet erfaring, om du vil. Konventionen beskriver bl.a. at alle har ret til en rimelig levestandard og til at leve uden frygt for tortur og forfølgelse.

Desværre er også den ny Menneskerettighedskomité der for nylig afløste den gamle Menneskerettigheds-kommission i stigende grad handlingslammet af lande der nedlægger veto mod at kritisere menneskerettighederne i en række diktaturstater, som f.eks. Zimbabwe og Myanmar.

-Hvad mener du om det offentlige debatklime i Danmark? Det virker som om den almindelige borger og den offentlig ansattes ytringsfrihed bliver sat mere og mere under pres hvis ikke man mener som regeringen og DF - samtidig med at samme ytringsfrihed bliver hyldet ud over alle grænser som abstrakt frihedsrettighed i forbindelse med Jyllands-Postens tegninger?

IFM holdt en konference netop om det generelle debatklime 14 dage før Muhammedkrisen. Blandt andet var professor Vagn Greve meget tæt på at blive fyret, da han kom for skade at sige at der var elementer i Sharialoggivningen som vi godt kunne lære noget af i vores egen lovgivning.

En anden sag der kom op drejede sig om en dramatiker, der havde skrevet et stykke hvis politiske holdning faldt nogen for brystet, hvorefter Louise Frevert foreslog i Folketinget, at den slags teaterstykker blev frataget offentlig støtte. Det er en bekymrende tendens, for det drejer sig jo om, at Danmark gerne skulle blive ved med at være et åbent samfund, men mange mennesker der er på det offentliges lønningsliste er i dag bange for at blive afskediget, hvis de lufter deres holdninger i medierne.

-Hvad holdning har du til den politianmeldelse som en gruppe borgere, blandt andet forkvinden for SOS mod Racisme foretog i oktober i forbindelse med en artikel i Politiken, af en gruppe navngivne DF-politikere?

- På den ene side er jeg principielt ikke så meget for politianmeldelser i sager som denne, men på den anden side skriver forfatterne af CERD-rapporten fra i sommer netop om, at specielt medierne og politikere bør være særligt opmærksomme på den hate-speech og udspredelse af fordomme, der måtte komme fra deres egne rækker. Pressen har som be-

kendt en enorm magt og dermed også et stort ansvar for at racistiske holdninger ikke breder sig. Den slags er man meget mere opmærksomme på i f.eks. Tyskland på grund af landets historie.

Men det er rigtigt at der stadig ikke er et formaliseret system til indsamling af oplysninger om klager. Vi har ikke ressourcer til at være udfarende. Omkring det etniske område har vi i alt 7 ansatte.

- Du har jo været fortaler for det nye Fælles Klagenævn mod Diskrimination, hvor regeringen nu har vedtaget at samle alle sager, hvad enten diskriminationen sker på grund af alder, handicap, sexuel orientering eller etnicitet i et fælles klageorgan, under Arbejdsministeriet. Hvad skulle fordelene være?

- Jeg mener det er en god ide at få adresseret diskrimination generelt, så man også kan tackle sager hvor forskelsbehandlingen sker på grundlag af flerdobbelt diskrimination. Man har gode erfaringer med den samme type institution i mange andre lande, bl.a. Frankrig, Finland mv., og naturligvis må man gå ud fra, at det nye organ vil blive bemandet med den ekspertise der skal til inden for

hvert enkelt område.

Men vi har ikke ressourcer til selv at tage sager op - der er vi meget afhængige af f.eks. NGO'er som jeres. Vi har dog været med til at få dømt Tekniske Skoler for diskrimination for forskelsbehandling i forbindelse med praktikpladser. Men sager som har været undersøgt, som f.eks. forskelsbehandling ved tildeling af hjemmehjælp har vi ikke mulighed for at følge op på i de aktuelle kommuner.

- Kan IMR henvise til menneskerettighedskonventionen i forhold til at give amnesti eller f.eks. arbejdstilladelse til afviste asylansøgere, en gruppe der jo er meget fokus på lige nu?

- Vi mener ikke det er muligt i selve asylfasen, men hvis en gruppe asylansøgere har opnået en midlertidig opholdstilladelse, eller er afviste og har ventet på ubestemt tid på udvisning, i op til 6-7-år, mener vi, at de burde have ret til en arbejdstilladelse. Midt i 90'erne udvirkede vi at flygtningegruppen fra Bosnien fik arbejdstilladelse. Børn har ifølge den Europæiske Menneskerettighedskonvention ret til grundskoleuddannelse uan-

set baggrund og omstændigheder. Det var vi her i IMR med til at udvirke og forholdene er nu ved at være i orden på det område. Men først efter, at vi i IMR henviste til FNs Børnekonvention.

- Er der nogen områder hvor du synes det trods alt er gået fremad inden for IMRs arbejdsområder?

Inden for arbejdsmarkedet. Vi har fået mere systematisk fokus på mangfoldighedsledelse i de statslige institutioner - som nu også har pligt til at indrapportere den etniske sammensætning i de respektive styrelser og ministerier. På arbejdsmarkedet har den stigende højkonjunktur og den historisk lave arbejdsløshed tvunget arbejdsgiverne til at åbne op for de etniske minoriteter på arbejdsmarkedet.

Desuden er der i forhold til diskrimination bredt - dvs. når man medtænker handicap, religion, alder, sexuel orientering osv., kommet en anderledes positiv erkendelse.

International konference mod racisme

af Mikkel Madsgård
medl. af SOS mod Racisme

Den højredrejning der har fundet sted i Europa, har gjort det endnu mere nødvendigt for anti-racistiske NGO'er kontinentet over at samarbejde. SOS mod racisme deltog i november i en interkontinental konference i Schweiz

Seks dage, 12 forskellige works-

hops og næsten 100 deltager var ingredienserne i paraplyorganisationen United Against Racism's konference. Undertegnede deltog som repræsentant for SOS i Danmark, og havde fornøjelsen af at opleve, at der er stærke kræfter i Europa, som effektivt arbejder imod racisme og for minoriteters rettigheder.

En uge er selvfølgelig ikke nok tid til at løse de racismeproblemer der gennemsyrrer vores konti-

nent. Kodeordet for novembers konference blev derfor networking og udveksling af ideer og erfaring, samt konkrete transnationale projekter der blev søsat under konferencen. Behovet for samarbejde i den globale verden bliver større og større, og afmagt og afsky over for racismens grimme væsen, er ikke noget vi står alene med i Danmark. Heldigvis.

På afveje

Af: Maja Gildin Kragelund,
**forkvinde for Folkesagen for
værdig asylpolitik**

I september måned deltog jeg som repræsentant for SOS mod Racisme og United i konferencen "The European Conference on Active Participation of Ethnic Minority Youth in Society", der foregik i København. Det var en konference arrangeret af henholdsvis den danske og den hollandske integrationsminister med højtprofilerede statsmænd deltagende fra hele EU.

Efter af have kigget programmet igennem anede jeg ikke, hvad jeg skulle forvente: Hver taler havde mellem 10-25 minutter at gøre deres pointer klar om så højtravende emner som "Preventing Radicalisation", "Integration from a Global Perspective", "EU Visions and Perspectives".

Hvad jeg ydmygt havde håbet at få med hjem fra konference var en idé om, hvilke visioner og perspektiver der ligger bag den europæiske integrationspolitik. Hvad jeg fik var en kæmpe skuffelse.

Konference handlede ikke om at udveksle erfaringer eller artikulere nye ideer. Det var et stort selviscenesættende show, sat i stand for at få Rikke Hvilshøj og Rita Verdonks glories til at lyse lidt kraftigere. De blev rent faktisk hyldet fra talerstolen af den tyske statssekretær, Peter Altmaier, for deres progressive integrationspolitik. Da jeg kiggede rundt i salen for at spore forargelse eller i det mindste undren over en sådan påstand, var der absolut ingen reaktioner at spore i de øvrige deltageres ansigter.

I ugen op til konferencen var 60 unge, der hver hørte til nogle af Europas etniske minoriteter, samlet for at diskutere integration og komme med løsningsforslag til dette problematiske felt. 12 af disse 60 unge deltog i konferencen, og jeg havde fornøjelsen af at sidde til bords med dem under aftenens middag i Staten Museum for Kunst. De fortalte, at de havde haft en fantastisk spændende uge, fyldt med heftige diskussioner og dejligt samvær. Under konference havde

de 25 minutter til at fremlægge, hvad de var kommet frem til i løbet af ugen. Og jo, noget nyt blev da bragt frem, men de overbærende politiske smil og klappen på skulderen blandt de stævnede deltagere ("*hvor er de søde og hvor er de dygtige*"), forstærkede blot min fornemmelse af at deltage i en farce.

Det er svært for mig at give et referat af indholdet af konferencen, fordi det var et konsensusmøde omkring vigtigheden af at gøre unge etniske minoriteter (læs: muslimer) moderate i deres tro og assimileret i det demokratiske Europa. Intet nyt var sagt, ingen nye visioner var bragt frem og ingen interessante perspektiver var blevet lagt ud.

Da jeg stak af fra konferencen sidst på eftermiddagen, var det med en fornyet tro på, at alt væsentlig integration må og skal komme fra civilsamfundet.

Boganmeldelse

Af: Karen Høi

"Sigøjnere" af Malene og Carsten Fenger-Grøndahl.
1000 år på kanten af Europa.

Aarhus Universitetsforlag 2006
408 sider, kr. 348.

Carsten og Malene Fenger-Grøndahl har udgivet en bog om Romaer - eller "sigøjnere" som de også kaldes populært i Danmark, heraf titlen.

Det er et digert værk på næsten 400

sider, smukt illustreret og der er foretaget et imponerende researcharbejde i alle de lande hvor der i dag befinder sig Roma-minoriteter. Historien starter i Indien, hvorfra romaerne oprindeligt udvandrede for ca. 1000 år siden og bogen følger så romaerne gennem de lande de har vandret igennem: Spanien, Rumænien og andre lande i Syd- og Centraleuropa og endelig op til Skandinavien, som romaerne nåede til i 1500-tallet. Som forskningsbaseret værk er der gjort meget ud af såvel trykt som elektronisk dokumentation i kildehenvisningerne.

Romaerne er en minoritet som ikke er anerkendt officielt i Danmark i modsætning til Finland, Sverige og Norge, som alle har registreret dem som en af disse landes etniske mindretalsgrupper, hvilket har været et signal om, at man opfatter dem som en del af samfundet. I Danmark har regeringen imidlertid besluttet, at Europarådets Rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal alene skal gælde det tyske mindretal i Sønderjylland. CERD, FNs komité mod race-diskrimination, har kritiseret Danmark for ikke at anerkende færing-

er, grønlandere og romaer som nationale mindretal.

I afsnittet om romaer i Skandinavien vier forfatterne det meste af kapitlet til at skildre den diskrimination som romakolonien på ca. 1000 personer i Helsingør er udsat for. Kommunen havde gennem en længere årrække etableret særlige romaklasser for de børn af romaer der ikke vurderedes til at kunne følge med i en normal folkeskoleklasse af sociale eller faglige årsager.

Problemet med romaerne opstod da de i stort tal blev arbejdsløse, da skibsværftet lukkede sidst i 80'erne, og kommunen tacklede det ved at oprettet et særligt kontor for romaerne under det lokale jobcenter.

Desuden igangsatte kommunen også et projekt finansieret af EU's Socialfond der skulle højne romaernes integration i samfundet, blandt andet ved at fokusere positivt på deres egen kultur. Imidlertid er der endnu ikke gået nogen romaelever ud af Folkeskolen med afsluttet afgangseksamen. Man kan dog spørge sig selv, om ikke romafamilierne har

en vis andel af skylden for de dårlige skoleresultater, når man læser de interviewede danske romaers holdninger til skolesystemet, lærerne og deres eventuelle eget ansvar for børnenes skolegang.

Der er ingen tvivl om, at vi overfor romaerne begår den samme fejl, som allerede er påvist at give katastrofalt dårlige resultater overfor børn fra andre etniske minoriteter: skolesystemet anerkender ikke deres kulturelle baggrund og systemet prøver ikke at inddrage

eventuelle styrkesider i undervisningen som eleverne kunne bruge til at få styrket selvværdet.

På den anden side er det som om Carsten og Malene Fenger-Grøndahl underkender romaernes egne ansvar eller pligter i forhold til i dette tilfælde at sørge for at støtte op om deres børns skolegang og hindre fravær f.eks. på grund af månedlange familiebesøg i udlandet. Det virker unødigt enøjet efter undertegnede mening.

De særlige romaklasser er nu lukket efter at Klagenævnet for Diskrimination har kendt dem ulovlige. Imidlertid kan man spørge sig selv, om der ikke var nogle gode intentioner bag fra kommunens side, som blev hældt ud med badevandet i den forbindelse. En af de interviewede svenske romaer siger andetsteds i samme kapitel, at hun synes det er en god idé at samle romaerne for sig selv i starten, idet det giver dem større tryghed. Og flere lærerressourcer pr. elev kunne man tilføje. Det burde i princippet kunne give gode resultater, men bogen påviser at indfaldsvinklen til romakulturen, især i Danmark, er så entydig negativ, så det nødvendigvis må give dårlige resultater mht. integration, uanset de ressourcer der stilles til rådighed. Man fristes til at drage en parallel til det der sker for de tosprogede børn i den danske folkeskole i dag. Efterkommerne af de oprindelige indvandrere klarer sig markant dårligere rent fagligt i uddannelsessystemet.

Ud over en lidt for profileret offer-synsvinkel som ikke gavner romaerne, gentages mange af pointerne igen og igen efter denne anmelders mening. Bogen kunne med fordel have været forkortet og strammet op, også selv om der ikke er tale om populærlitteratur. Men bortset fra dette er det en imponerende grundig bog om Europas største etniske minoritet.

Fakta om Europas romaer

De 7-9 mio. romaer er den største minoritet i Europa

Romaer er den mest diskriminerede af disse minoriteter og har ikke noget historisk hjemland

Rumænien har Europas største romabefolkning på 1-2 millioner

Rumænien indtrådte i EU ved årsskiftet, og EU-kommissionen har lovet særlig støtte til romaerne.

Özlem Cekic

- en person der gør en forskel.

Af : Karen Høi

Jeg har sat Özlem Cekic stævne på et sted som hun har foreslået, i hjertet af ydre Nørrebro.

Da vi har sat os ved et af de små borde i lokalet der er en kombination af en økologisk madbutik og et lille spisested, begynder Özlem at fortælle. Hun er en smuk og levende ung kvinde på 30, som tydeligvis er en bombe af energi, med overskud til at engagere sig i utallige projekter, selvom hun er mor og har et meget krævende arbejde.

"Det er det kvarter jeg også er vokset op i, og jeg elsker det" siger hun. "Jeg gik på Sjællandsgade Skole, og her er min søn også netop begyndt at gå i skole."

Hun er mor til en dreng på 7 år og bor med sin mand i kvarteret. Hun er født i Tyrkiet med kurdiske rødder, og har boet i Danmark siden hun var 10 år. Hun er uddannet sygeplejerske.

Nu arbejder hun med psykisk syge misbrugere, men hun har tidligere arbejdet med psykisk syge børn og unge, samt i distriktspsykiatrien. Som sygeplejerske møder hun et Danmark, som er skjult for de fleste. Her ser hun menneskeskæbner, der er næsten umulige at rumme - og som det gør ondt at kende. Det er den virkelighed som de udsatte grupper repræsenterer, hun gerne vil bringe ind på Christiansborg, ifølge hendes personlige hjemmeside.

Hun vil gerne være de udsattes stemme, og sikre, at danskerne ikke glemmer det under-Danmark som stadig eksisterer under det brølende velstands-Danmark, hvor flertallet svømmer over i materiel-

le goder. Hun har på eget initiativ sat i gang, at der blev samlet tusindvis af kulturbilletter ind til fattige etniske og danske børn. Hun har også været engageret i et projekt hvor Mangfoldighedsnetværket samlede over 3.000 kopper kaffe ind til hjemløse. Netværket, som blev stiftet i 2004, er Özlem formand for.

Hun er desuden opstillet som folketingskandidat for SF på Bisbjerg. Hvis hun kommer i Folketinget, vil hun arbejde for at sætte de socialt udsatte på dagsordenen og for at skabe et mere rummeligt samfund, hvor diskrimination bekæmpes, og hvor mangfoldighed ses som en styrke.

-Hvorfor gik du ind i politik?

-Fordi jeg synes at der er alt for få etniske kvinder i politik.

-Hvordan startede Mangfoldighedsnetværket?

For 3 år siden startede jeg som tilidsmand i Dansk Sygeplejeråd, og blev siden valgt til amtsbestyrelsen og begyndte at engagere mig i det faglige arbejde. Det slog mig, at min fagforening overså en kæmpe gruppe: nemlig de etniske sygeplejersker og patienter. Derfor startede jeg Mangfoldighedsnetværket. Netværkets formål er at arbejde målrettet for at fastholde og understøtte etnisk sundhedspersonale, blandt andet ved at sætte fokus på og bekæmpe diskrimination og fordomme i sundhedsvæsenet. Vi har i øvrigt netop haft stiftende generalforsamling den 26. oktober og nedsat os med en bestyrelse med mig som formand. Vi er tre personer, hvoraf én er uddannelseskoordinator.

-Hvad er forhistorien?

- Det udsprang oprindeligt af mit engagement i Dansk Sygeplejeråd. Jeg fik fagforeningen overtalt til at lave mediedækning på nogle diskriminationssager som jeg selv havde fået kendskab til - blandt andet var der en ansat af iransk oprindelse som blev kaldt et 'dyr' af en patient!

Det eneste der blev foretaget i den forbindelse var at vedkommende blev flyttet til en anden afdeling. - Netværket var i øvrigt til at begynde med kun for sygeplejersker, men nu er medlemmerne fra alle dele af sundhedssektoren.

-Jeg bad dig jo bl.a. om et interview fordi jeg synes, det var interessant at høre dig redegøre for fænomenet "Hvid Hjemmehjælp" for nylig på en høring om diskrimination på arbejdsmarkedet i Politikens Hus?

-Vi fik tilbage i 2005 henvendelse fra en ansat i Frederiksberg Kommune, der gjorde os opmærksom på, at man kan få lov til som klient at ønske sig en "hvid" hjemmehjælp. Jeg ringede så den kommunale hjemmehjælp op, idet jeg foregav at være pårørende til en ældre bruger - og fik bekræftet, at jeg næsten med 100 %s sikkerhed godt

kunne få en person med dansk etnisk baggrund til den pårørendes pleje. Jeg optog det på bånd og besluttede mig for at ringe til yderligere 6 kommuner: Ålborg, Farum, Odense, Århus, Albertslund og Østerbro. I disse kommuner var det kun hjemmeplejen på Østerbro som klart afviste af diskriminere. Det er især grotesk, når man tænker på at Integrationsministeriet har lanceret diverse kampagner der agiterer for at få flere tosprogede til at tage en uddannelse indenfor sundhedsområdet. Det gjorde især indtryk på mig, at da den ovenstående sag blev kendt i medierne, talte jeg med en person, som sagde, at hun troede at det var nok, når hun havde lært sig sproget og havde fulgt kampagnens opfordring og taget en sundhedsuddannelse. Og så alligevel blev hun klar over, at hun i mange situationer kunne risikere at blive valgt fra i sit arbejde på grund af sin hudfarve.

Iløbet af de næste par måneder blev der skrevet i alt 250 artikler om hjemmehjælpsagerne, og der var meget fokus på emnet, indtil Pia Kjærsgaard i december 2005 gik ud med en pressemeddelelse, hvor hun argumenterede for, at det selvfølgelig skulle være muligt at vælge etniske minoriteter fra i hjemmeplejen. De gamle var jo ikke vant til personer af anden etnisk herkomst. Så blev der mere stille om sagerne. Men inden havde Nordjyske Stiftstidende dog nået at skrive en række artikler, der bl.a. omhandlede 15 tilfælde af overtrædelse af Lov om Forbud mod Forskelsbehandling i forbindelse med henvist personale i hjemmeplejen.

Mangfoldighedsnetværket indbragte sagen for det nyoprettede Klagenævn for Etnisk Ligestilling under Institut For Menneskerettigheder. Nævnet havde imidlertid ikke beføjelser for at gøre noget på eget initiativ, bortset fra at give Ålborg Kommune en næse, da kommunen selv indrømmede at have overtrådt reglerne for Lov om Et-

nisk Ligebehandling.

Nævnet har nemlig ikke myndighed til aktindsigt, og det påhviler dem at stå for bevisbyrden, hvilket det slet ikke har kapacitet til. Så hele dette kompleks af store, oplagte diskriminationssager endte med, at Nævnet nøjedes med at anbefale de øvrige kommuner af få en etnisk ligestillingspolitik! - Så de slap helt gratis fra deres diskrimination.

-Hvad mener du om det nye Nævn for Ligebehandling, der efter sigende skal oprettes i stedet for Klagenævnet for Etnisk Ligestilling? Det skal jo så vidt jeg har forstået også varetage diskriminationssager på grund af alder, sexuel orientering, handicap osv.

Jeg tror det kan være en god idé at gøre indsatsen mod forskelsbehandling af etniske minoriteter mere slagkraftig, at man kan kæde en konkret sag sammen med diskrimination på flere forskellige områder, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt. Men jeg har hørt at dette nye nævn først er planlagt til at blive oprettet i 2008 !

-Sundhedsvæsenet er enormt bagud med hensyn til formulering af en etnisk ligestillingspolitik. Vi har i Mangfoldighedsnetværket ringet rundt til 15 af landets største sygehuse . Ingen af dem havde udformet en procedure for sagsbehandling ved eventuelle klager over diskrimination på grund af etnisk tilhørsforhold. De fleste mente ikke, at det var noget problem.... Men der er masser af sager om forskelsbehandling, som er camoufleret ved at ledelsen kalder det for ´mobning´ i stedet for. Fagbevægelsen, f.eks. 3F, har været fuldkommen passiv på dette område, på trods af at etniske minoriteter alene i HK har 16.200 medlemmer. Dog skal det siges, at netop dette fagforbund, som det eneste har indbragt stort set samtlige diskriminationssager for domstolene.

-Du har været involveret i andre sager der vedrører de svageste i samfundet?

“

Ja blandt andet har vi i Mangfoldighedsnetværket samlet såkaldte kulturbilletter ind der blev afleveret til flygtningebørn så de kunne få f.eks. en gratis tur i Tivoli. Det blev til 2.700 billetter som så blev administreret og delt ud af Dansk Flygtningehjælp og Røde Kors. På 3 uger indsamlede vi 2670 billetter!”

Det oversteg langt vores forventninger, og vi var selvfølgelig lykkelige. Bl.a. har OB egenhændigt givet hele 1001 billetter, og DFDS Oslo-båden 32 returrejser til Oslo med alt betalt!!! Cirkus Dannebrog er også godt med - 400 billetter. Vi er meget glade for alle donationer - store som små, og det blev børnene også. Man kan læse mere på www.1001billet.dk

Desuden havde vi en anden kampagne i foråret, "1001 kop kaffe," hvor man via en SMS kunne give en gratis kop kaffe til en hjemløs ved at købe en kop kaffe og betale for en ekstra. 1001s kaffefond er udsprunget af kampagnen 1001 kop kaffe, hvor folk donerede kaffe til hjemløse. På grund af den store tilslutning på sms endte kampagnen med et overskud af kaffe, som ikke nåede at blive hentet på de deltagende caféer. Kaffefonden sikrer at dette overskud stadig går til kampagnens formål: At synliggøre de hjemløse og invitere dem indenfor i cafémiljøet. 1001s Kaffefond donerer penge til initiativer for hjemløse, der sigter på at invitere de hjemløse indenfor i cafémiljøet eller at synliggøre de hjemløse i cafémiljøet. Det kan f.eks. være caféer der vil give gratis kaffe, musik eller mad.

Interviewet er slut. Vi forlader caféen og Özlem haster videre ud i det pulserende Nørrebro hvor hun allerede nu har gjort en kæmpe forskel i forhold til mange af bydelens beboere.

Tema: Indvandrere og flygtninge på arbejdsmarkedet.

Af : Karen Høi

Starthjælpen - mulighed eller forbandelse?

Regeringen har siden 2002 gjort brug af den såkaldte starthjælp. Den har ikke selv ønsket at undersøge de levevilkårsmæssige konsekvenser heraf.

Afhængig af familiesammensætningen er Starthjælpen mindst 3550 kr. lavere end kontanthjælpen.

I det følgende skelnes der ikke mellem den såkaldte Introduktionsydelse der udbetales de første 3 år (under Integrationsministeriet) hvorefter bidragsmodtageren overføres til starthjælpen.

Satserne var pr.1.01.2006: eksempelvis 5.338 kr. brutto for enlige og 11.698 brutto for et par med tre børn. Undersøgelsen fra CASA skulle vise om incitamenterne til selvforsørgelse er tilstrækkelige. Og undersøgelsen konkluderer selv, at "uanset familietype er starthjælpmotagernes rådighedsbeløb under selv et niveau der kan kaldes 'beskedent'."

Man kan udover selve starthjælpen få boligsikring, samt få dækket engangsydelser, som ofte kan være af helbredsmæssig karakter. Afsavne har store sociale konsekvenser, og de rammer især børnene.

545 af de familier, der er omfattet af undersøgelsen, har helbredsproblemer - heraf har en overvejende del psykiske problemer.

DF og regeringen indgik i forsommeren et forlig som ifølge forligsteksten også indebærer at adgang til kontanthjælp nu også kræver ordinær beskæftigelse i 2 ½ år i DK udover det nuværende krav om ophold i landet i 7 ud af de seneste 8 år. Bliver forliget til lov, risikerer en stor gruppe flygtninge at forblive

permanent på starthjælp resten af livet.

Rådighedsbeløb

Til sammenligning er rådighedsbeløbene i de forskellige typer familier langt under det beløb som skattevæsenet har sat som minimumsgrænse ved gældsinddrivelse, og det ligger også under standardbudgetter med anslåede undergrænser for leveomkostninger pr. måned som udarbejdes af Det Økonomiske Råd.

En af de interviewede familier, bestående af 2 voksne og 2 børn, har et underskud på 300 kr. hver måned, når alle faste udgifter er betalt. Familien har en brugt bil som bl.a. er anskaffet for at have større muligheder for at få et arbejde, men som naturligvis slår bunden ud af budgettet.

Mange fortæller, at de ikke kan invitere andre børn hjem ved fødselsdage, hvilket ikke fremmer børnenes integration i deres klasse. I danske hjem er cykler og computere selvfølgelig forbrugsgoder, men noget som de færreste flygtningefamilier imidlertid kan give deres børn. Og der er som regel heller ikke muligheder for at besøge slægtninge bosiddende andre steder i Danmark på grund af transportudgifterne.

En undersøgelse der skulle afdække hvor mange der var kommet i beskæftigelse 2 år efter påbegyndt starthjælp viste at 80 ud af 323 sager var stoppet, svarende til 25 %.

Dvs. at de 75 % stadig modtog ydelser på starthjælpsniveau. Samlet kan man sige at kun ¼ har opnået et job eller er begyndt på en uddannelse.

Ca. 30 % forsøger at opnå job via praktikordninger eller særlige projekter. 40-50 % er ikke kommet videre efter 2 år, ofte på grund af

Bragt med tilladelse fra Støttekredsen for Flygtninge i Fare

sygdom. I forhold til de helbreds-mæssige problemer er der overvejende tale om psykiske sygdomme, i mange tilfælde relateret til PTSD eller traumer og angst.

Har kommunen skaffet et arbejde? Kun 1/3 af de adspurgte sagsbehandlere angiver, at kommunen har skaffet et job og i disse tilfælde kun til én eller to personer.

CASAs konklusion

Af de kvantitative data fremgår det, at starthjælpen ikke virker som incitament til beskæftigelse.

Skulle starthjælpen have virket som incitament, skulle virkningen jo være indtruffet umiddelbart, fx inden for et ½ år. Men det er ikke sket. Tallene fra undersøgelsen viser, at først når modtagerne af introduktionsydelse har været forsørgt af ydelsen i 2 til 2½ år bliver knap halvdelen selvforsørgende, dvs. fra 2. halvår af 2003 og til 1. halvår af 2006.

I de første 2 år på ydelsen bliver omkring hver tredje selvforsørgende eller rettere fri af ydelsen, idet vi ikke ved, hvor mange der forsørges af deres ægtefælle. Enkeltsagsundersøgelsen og sagsbehandlerundersøgelsen viser nogenlunde samstemmende, at omkring hver fjerde af klienterne er kommet i job eller i gang med en SU-berettiget uddannelse.

Samlet set vurderer integrationsmedarbejderne, at to tredjedele af flygtningene har gode eller nogen-

lunde muligheder for at blive selvforsørgende. Til gengæld fortæller integrationsmedarbejderne, at i 70% af familierne har mindst en af de voksne psykiske problemer.

Mange alvorligt syge forsørges af starthjælpen. Sagsbehandlerne vurderer således, at hver anden er for syg til at kunne få arbejde. "

"Ifølge CASArapportens tal er knap 2 ud af 3 flygtninge, som fik asyl siden 1. kvartal 2004, fortsat på starthjælp. Ifølge enkeltsags- og ifølge sagsbehandlerundersøgelserne er 3 ud af 4 fortsat på starthjælp."

Lovforslag på integrationsområdet 2006

af: Karen Høi

Integrationsministeren har i øjeblikket tre lovforslag der er under behandling i udvalg. Det absolut mest interessante, som vi også har omtalt kort under artiklen om start-hjælp er lovforslag L93. Dette forslag som også Foreningen for Etnisk Ligestilling har udsendt en protesterende pressemeddelelse imod har følgende ordlyd:

Forslag om lov til ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (dvs. indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse).

Det indeholder bl.a.:

- "integrationseksamen som betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse og kontanthjælp.
- "indvandrerprøve for udlændinge der søger om opholdstilladelse som ægtefællesammenført.

Lovforslaget er en følge af aftalen af 20. juni 2006 mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti om fremtidig indvandring.

Lovforslaget indebærer i hoved-

træk følgende:

- Indførelse af en indvandringsprøve for udlændinge, der søger om opholdstilladelse som ægtefællesammenført eller religiøs forkynder
Der foreslås efter nederlandsk forbillede indført en prøve i dansk og viden om Danmark og det danske samfund som betingelse for opholdstilladelse som ægtefællesammenført eller religiøs forkynder. Betingelsen kan fraviges over for udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring, hvis særlige grunde taler derfor. Særlige grunde vil f.eks. foreligge, hvis afslag på ægtefællesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

- Indførelse af en integrationseksamen som betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse og kontanthjælp

Det foreslås indført, at tidsubegrænset opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder samt bestået Prøve i Dansk 2 eller Prøve i Dansk 1 sammen med en engelskprøve svarende til Prøve i Dansk 2. Retten til

kontanthjælp skal betinges af, at den pågældende har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder.

- Opholdstilladelse til udlændinge med job med en årlig aflønning på 450.000 kr.

(vores fremhævelse, red.)

Her skal det bemærkes at den enkelte flygtning fortsætter under administration i kommunen under Integrationsprogrammet, indtil vedkommende har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse eventuelt langt ud over de 3 år som programmet er fastsat til at vare. De skærpede krav om ordinær beskæftigelse i to et halvt år vil sammen med øgede krav til dansk kundskaberne sikre at det fremover kun vil være en brøkdel, der opnår tidsubegrænset opholdstilladelse.

"Det foreslås, at den gældende jobkortordning udvides således, at alle udlændinge med et konkret jobtilbud med en årlig aflønning på mindst 450.000 kr. kan få opholds- og arbejdstilladelse. Det er en betingelse, at løn- og ansættelsesvilkårene er sædvanlige efter danske forhold. Det er uden betydning, om der er herboende ledig arbejdskraft, der kan påtage sig det pågæl-

dende arbejde.

Indførelse af en green card-ordning

Der foreslås indført en green card-ordning for udlændinge med særlige kvalifikationer som følge af uddannelse, sprogfærdigheder, erhvervs erfaring m.m. Disse udlændinge skal således på baggrund af

et nærmere fastsat pointsystem kunne gives opholdstilladelse i op til 6 måneder med henblik på at søge beskæftigelse. En opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse giver ikke ret til at arbejde eller til at medbringe familien. Hvis en udlænding under sit ophold finder et arbejde, skal den på-

gældende indgive ansøgning om opholdstilladelse efter de almindelige regler om opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse, herunder den foreslåede udvidede jobkortordning. "

Protest i Hillerød til fordel for de afviste irakiske asylansøgere

Af : Karen Høi

Der var mødt mange borgere frem for at udtrykke deres støtte til præsterne

6. januar var en opmuntrende dag for de danskere der synes at regeringens politik i forhold til asylansøgere er håbløs, idet flere og flere hjemsendes til krigslignende tilstande i hjemlandet.

11 præster fra Hillerød havde foranstaltet deres egen protest mod behandlingen af de afviste irakiske asylansøgere, efterfølgende afholdt de en forbønsgudstjeneste. Præsterne havde lagt vægt på at optræde som privatpersoner, men blev alligevel genstand for massiv kritik fra højrefløj, specielt naturligvis præsterne Krarup og Langballe. For ytringsfriheden er tilsyneladende kun vor civilisations

grundpille, når det drejer sig om ytringer der falder i tråd med regeringens holdninger.

Der var mødt 3-400 mennesker frem kl.11.00 da manifestationen startede, og på trods af at der ikke

var nogen officielle taler, blev folk stående i hvert fald de knap to timer undertegnede var deltager. Jeg talte blandt andet med sognepræst Jørgen Christensen fra Slotskirken som understregede, at han følte at han i en sag som denne havde ikke alene ytringsfrihed, men ytringspligt!

Der var mødt mange borgere frem for at udtrykke deres støtte til præsterne

Der var også mødt en skare fra en lille, men desværre meget aktiv gruppe Dansk Front op, som dog heldigvis hurtigt fortrak igen. Men uheldigvis var de de eneste i forsamlingen som var mødt op med et dansk flag, og det var så det, der kom til at pryde i hvert fald nogen af forsiderne dagen efter.

Hvad der næsten var mere forstemmende, var et par ældre kvinder i 60 års alderen der kom fra Frem-

237 asylansøgere fra Irak blev afvist i 2005- stort set hele det antal der ansøgte om asyl. En rystende behandling af mennesker der kommer fra et krigsramt land - Antallet af opholdstilladelser givet til irakere faldt fra 1.745 i 2000 til 63 i 2005. Vel at mærke i takt med at krigen udviklede sig mere og mere håbløst og situationen blev mere og mere katotisk, hvad selv USA's udenrigsminister Colin Powel til sidst måtte indrømme, hvorpå han tog sin afsked.

Antallet af opholdstilladelser generelt faldt fra 4.000 i år 2000 til 2.000 i 2005.

(Kilde: Tal og fakta på udlændingeområdet) Udlændingetjenesten

skridtspartiet (som denne skribent faktisk ikke troede eksisterede længere) og som ikke forsømte denne lejlighed til at udsprede deres muslim-hadske løbesedler med kvindeundertrykkende citater fra Koranen. Heldigvis var der flere af de tilstedeværende der protesterede over deres løbesedler.

Efterfølgende var der gudstjeneste i Hillerød Kirke der var fyldt til bristepunktet. To busser med flygtninge fra Sandholmlejren var ankommet med asylansøgere der deltog. Udenfor stod adskillige hundrede mennesker, der overværede gudstjenesten pr. højttaler.

Ydermere var der sympatidemonstrationer ved studerende i København og ved Præsteinitiativer i Odense og Århus.

Jørgen Christensen, sognepræst i Hillerød Slotskirke

Jamila Jasarevic en af initiativtagerne til "Borgere for et anstændigt Danmark" prøver at folde sit fredsflag ud

Anmeldelse: Dagbog fra Sandholm

Af: Anne Nielsen

*Forfatter: Dina Yafasova,
Gyldendal, 2006
328 sider, kr 269.*

Som kritisk journalist med kontakt til den udenlandske presse, blev Dina Yafasova forfulgt af regeringens i Uzbekistan. På et tidspunkt fik hun under et forhør stukket en tændt cigaret i øjet og blev truet med fængsel og tortur, efter en nødløgn blev hun sat fri med trusler om nye forhør. Det lykkedes hende at flygte til Kasakhstan og derefter til Danmark, hvortil hun som journalist ved et dansk blad lovligt kunne rejse ind.

Forholdene i Sandholmlejren beskriver hun som i et fængsel: barakker, hegn med 3 rækker pigtråd over, udsigt til pigtrådshegnet fra soveværelset som hun delte med 3 andre, og hvor der udover 4 køjesenge og 4 små garderobeskabe næsten ikke var gulvplads. De an-

satte i udlændingestyrelsen var i en særlig afdeling, beskyttet mod asylansøgerne af pigtrådshegn. En af hendes danske bekendte havde lagt et brev med ved asylansøgningen og tilbudt at huse hende i præasylfasen, men hun fik ikke tilladelse til at bo dér.

I Sandholm skulle asylsøgerne medbringe identitetskort med foto på i cafeteriet, hvor maden blev serveret; der var ikke siddepladser nok. Når folk havde fået øst maden op, måtte de finde en plads eller stå op og spise, de skulle selv medbringe bestik, som blev båret ud i en gennemsigtig plastikpose, så de ansatte fra Røde Kors kunne se, der ikke blev taget mad med ud!

Ved afhøringerne om flugten og de forhold hun flygtede fra i et iskoldt lokale, var der ikke empati, omsorg eller blot en kop kaffe, der kunne varme, mens Dina måtte fortælle om forfølgelse, afhø-

ringer og overfald. Behandlingen af asylsøgerne var ringe, konstant var der ventetid, uden forklaring og information. Der var ikke den omsorg om fx mad, tøj, lægehjælp, som asylsøgerne havde brug for. Nætterne var svære, folk brød sammen, der var uroligt og mange havde svært ved at sove. En nat blev hun vækket af en lyskegle fra politiet, der havde låst sig ind på værelserne for at gennemse dem. Efter det turde hun kun sove med alt tøjet på.

Der var også vold på asylcentret, og to gange blev hun overfaldet af mænd, men hvor hun fik dem til at opgive voldtægt ved at true med politiet. På det tidspunkt bad flere flygtningefamilier om at blive overflyttet til et andet sted på grund af vold og overfald i Sandholm.

Dina sammenligner flere gange de danske myndigheders behandling af hendes og andre asylansøgere

Bragt med tilladelse fra Støttekredsen for flygtninge i fare.

med "Vejledning til en fair og effektiv procedure for fastslåelse af flygtningestatus", Det europæiske Flygtningeråd, september 1999, den danske behandling kommer helt til kort - vel også fordi den sigter mod afvisning af flest mulig. Sagsbehandlingen opleves ikke som retfærdig, og Dina nævner mange eksempler på asylsøgere, der ikke har fået asyl på trods af, at de burde være anerkendt som konventionsflygtninge.

For Dina var tiden i Sandholmlejren både ydmygende og traumatiserende. Hun følte, at asylansøgerne blev regnet for mindre end ingenting - både når det gjaldt de dagligdags forhold i lejren og ved myndighedsbehandlingen. Både forfølgelsen i Uzbekistan, flugten til Danmark, opholdet i Sandholmlejren, usikkerheden om, hvad der ville ske, og usikkerheden om hendes families og venners sikkerhed var traumatiserende. Det samme var behandlingen af familien de første år efter de havde fået asyl, hvor familien først boede midlertidigt på hotel forskellige steder, siden fik tilbudt en alt for lille lejlighed og først fik en rimelig bolig, da de selv kunne købe et hus.

Men objektivt set: sammenlignet med andre flygtnings historier er Dina Yafasovas oplevelser med udlændingemyndighederne og det danske asylsystem som en dans på roser: positivt svar på asylansøgningen i første omgang og efter kun 5 måneder, og familiesammenføring med mand og børn under 3 uger efter; hun nåede kun at bo 173 dage i Sandholm. Desuden var hun privilegeret på den måde, at hun havde lovlig indrejse i Danmark, familien kunne skaffe penge til flugten, og hun havde venner i Danmark, der hjalp hende med kontakt til en dansk flygtningeadvokat lige inden hun søgte asyl i Sandholmlejren.

Dina var privilegeret med viden, kunne formulere sig på engelsk, havde en god uddannelse og økonomi, og en ægtefælle og familie, der støttede hende; hun havde lovlig indrejse i Danmark, god advokatbistand og støttende og indflydelsesrige bekendte i Danmark. Alligevel blev hun i den grad traumatiseret i det danske asylsystem.

De fleste af dem, som i dag sidder i asylcentre, er mindre privilegerede end Dina og har siddet der

i 5 år eller mere. Mange af dem har fået afslag flere gange og har boet i mange forskellige asylcentre. De bliver nu straffet med motivationsfremmende foranstaltninger - en torturmetode der skal presse dem til at skrive under på, at de frivilligt vil sendes hjem til deres borgerkrigsramte land, hvor de er i fare for at dø! Der er ikke noget at sige til, at mange er blevet psykisk syge i asylsystemet. Og når ½ år i præasylfasen føles som en ubeskrivelig svær, traumatiserende og lammende ventetid, hvordan må så 5 eller 10 års venten i diverse asylcentre ikke påvirke asylsøgere i dag - afviste eller ej?

Hvordan kan det være gået til, at Danmark lider af umenneskelighed og styres af en umenneskelig lovgivning? Så giv dog alle asylsøgere, som har søgt asyl i Danmark i over et år asyl!

Vores børn og børnebørn vil med rette skamme sig over at Danmark ved starten af det nye årtusind, lukkede grænserne næsten hermetisk for flygtninge, ikke gav asyl til de få flygtninge, der kom over grænsen, og var ligeglad med de lidelser, det påførte dem, mens de håbede på asyl.

Det danske asylsystem og den danske asyllovgivning fortjener, at der bliver rejst en skamstøtte over dem, med de samme ord påskrevet som vi bruger om Krystalnatten:

ALDRIG MERE

Statsministerens nytårstale 2007 - i modificeret form

Teksten i kursiv er formanden for SOS mod Racismes forslag til forbedringer af talen.

.... angiver udeladelser.

I går tog vi afsked med 2006. Et år, som vi længe vil huske for de dramatiske billeder af voldelige demonstrationer mod Danmark i en række muslimske lande.... Og de fleste havde svært ved at forstå, at 12 tegninger i en avis, samt min uvillighed til dialog med ambassadørerne kunne udløse så meget raseri.....

Vi stod vagt om ytringsfriheden, som er den mest kostbare frihedsrettighed, vi har.

....retten til frit at tale de politiske magthavere, de religiøse autoriteter og de hævdvundne tankesæt midt imod. Det er kernen i folkestyret. Og det er drivkraften for oplysning, uddannelse og udvikling. Det er ytringsfriheden, som har skabt fremskridt i Danmark, i Europa og andre af verdens frie samfund.....Derfor vil jeg også tage mine ord om smagsdommere i mig og byde eksperterne velkommen igen i den politiske debat. Jeg vil forsøge at genskabe de råd og nævn, som regeringen nedlagde eller tog tilskud fra i 2002, fordi deres mening afveg fra DF og regeringens. Bl.a. indvandrerforeninger, SOS mod Racisme, Nævnet for Etnisk Ligestilling, og DRC. Og derfor vil vi igen gøre universiteterne autonome og forskningen fri, og ikke blande os i forskningen ud fra politiske grunde.

....Det går bedre i Danmark end nogensinde. Aldrig har der været så mange i beskæftigelse som nu.....Og vi skal sikre, at alle kommer med i den udvikling. Vi må ikke skabe et todelt samfund med en

elite, der kan klare det hele og en restgruppe, som bliver hægtet af. Den historisk lave arbejdsløshed giver os en enestående chance for at få alle med.Derfor vil vi nu erstatte starthjælpen med kontanthjælp, idet den ikke har skaffet modtagerne i arbejde. Starthjælpen hindrer dem netop i at opnå "plads for os alle ved samfundets bord". Vi vil sætte kraftigt ind mod underbetaling og elendige forhold for udenlandsk arbejdskraft, og mod kvindehandel.

Men den største udfordring i de kommende år er, at der mangler arbejdskraft.

For at lette adgangen til arbejdsmarkedet vil vi indføre isbryderordninger, hurtig evaluering af kvalifikationer og hurtig opkvalificering, samt hurtig indslusning på arbejdsmarkedet af arbejdsløse, indvandrere, flygtninge og efterkommere. Og modarbejde diskrimination på arbejdsmarkedet, bolig- og uddannelsesområdet. Vi vil give alle, der har været i Danmark et år, stemmeret til valg. Desuden vil vi behandle sager om asyl, visum og familiesammenføring hurtigt og menneskeligt og give humanitær

opholdstilladelse til afviste asylsøgere, der har været i Danmark i mindst et år - så de og deres børn ikke bliver apatiske og psykisk syge af at vente. Samtidig vil vi give asylansøgere ret til lønnet arbejde og mulighed for at bo i selvstændig bolig. Og vi vil give alle ubetinget ret til familiesammenføring med børn og ægtefælle, så de ikke behøver emigrere til Sverige.

Vi har en god social sikkerhed i Danmark. Bl.a. takket være dagpenge eller kontanthjælp, hvis den enkelte bliver arbejdsløs. Det skal gælde indvandrere, flygtninge og asylsøgere i samme grad som indfødte danskere. Men familier med indvandrerbaggrund har også selv et ansvar. Et ansvar for, at deres børn og unge lærer dansk og får en god uddannelse....

Vi vil forbedre undervisningen af tosprogede børn, så de klarer sig lige så godt i skolen som danske børn. Vi vil give mulighed for danskundervisning til alle, men ikke lade tildeling af permanent opholdstilladelse eller dansk statsborgerskab afhænge af en danskprøve!

Lad os udvikle et velfærdssamfund, hvor den enkelte har frihed til at realisere sine drømme. Og ansvar - både for sig selv og for fællesskabet.

Godt nytår!

Statsministeren/Anne Nielsen

Hele statsministerens nytårstale kan læses på: www.stm.dk

SOS mod Racisme

Medborgerhuset
Nørre Allé 7
2200 København N

Returneres ved varig adresseændring

B

Lokalafdelingerne

KØBENHAVN

SOS mod Racisme, København og VerdensKulturCentret holder et offentligt debattmøde:

Integration og arbejdsmarkedet Onsdag 21. marts. kl 19 - 22

Cafeen, VerdensKulturCentret, Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.

Oplægsholdere:
Özlem Cekic, Mangfoldighedsnetværket
Niels-Erik Hansen, DRC

Gratis adgang. Alle er velkomne.

Åbne medlemsmøder i SOS mod Racisme, København:
Nørre Allé 7, 2. sal, kl 19:

onsdag d. 7/2	onsdag d. 18/4
onsdag d. 7/3	onsdag d. 9/5
onsdag d. 11/4	onsdag d. 6/6

RANDERS

SOS mod Racisme, Randers og Frivillighuset, Randers afholder fyraftensmøde med foredrag og debat:

Mød Rushy Rashid Mandag 19. februar 16- 17.30

Underværket
Stemannsgade, Randers

Rushy Rashid er forfatter til bl.a.:
Et løft af sløret (2001)
Bag sløret (2003)
Du lovede, vi skulle hjem (2006)

Gratis adgang. Alle er velkomne.

Brandbjerg Netværket

"Borgere for et anstændigt Danmark"

Stormøde

Fredag den 23. -

lørdag den 24. marts 2007

på Brandbjerg Højskole v. Vejle

Tema: "Hvad gør tonen ved os
- og hvad gør vi ved tonen?"

Foreløbigt program:

Fredag:

Ankomst fra kl. 17

Kl. 18.30: Spisning

Kl. 20 - 21: Underholdning / debat

Lørdag:

Kl. 8-9: Morgenmad

Kl. 9.30 - 12.00: Oplæg og debat med forskellige indbudte gæster

Kl. 12 - 13: Frokost

Kl. 13 - 16: Musikindslag, oplæg og debat

Pris for deltagelse (incl. måltider):

Fredag-lørdag 550 kr. / Lørdag 200 kr.

Tilmelding

Nanna Tofte Schultz

(mail: Nanna.tofte@get2net.dk)

Indbetaling 9317 000 35 63 898

Minileksikon 2007

SOS mod Racisme: Minileksikon om indvandrere og flygtninge, 2007. Fakta i den danske debat.

En ny udgave af SOS mod Racismes Minileksikon udkommer nu i 2.000 eksemplarer.

Enkelteksemplarer af Minileksikon 2007 sendes gratis og vil blive lagt på: hjemmesiden som pdf-fil:
www.sosmodracisme.dk.

Klassesæt á 20 stk (med mindre andet antal opgives), kan bestilles på e-mail:
sos@sosmodracisme.dk - betaling kr 100 for forsendelsesomkostninger,
så længe oplag haves girokort vedlægges ved udsendelsen.